

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przedstawiony przez Krajský soud v Ostravě (sąd regionalny w Ostrawie, Republika Czeska) postanowieniem z dnia 18 czerwca 2019 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

(¹) Dz.U. C 328 z 30.9.2019.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Ilfov – Rumunia) – NL / Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Sprawa C-679/19) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Kontrola środków pieniężnych wwożonych do Unii Europejskiej lub wywożonych z Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 – Zakres stosowania – Artykuły 63 i 65 TFUE – Swobodny przepływ kapitału – Przewóz znacznych kwot środków pieniężnych wwożonych na terytorium państwa członkowskiego lub wywożonych z terytorium państwa członkowskiego – Obowiązek zgłoszenia – Sankcje – Grzywna i konfiskata na rzecz państwa niezgłoszonej kwoty przekraczającej 10 000 EUR – Proporcjonalność)

(2020/C 137/36)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Ilfov

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NL

Strona przeciwna: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Sentencja

Artykuły 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które dla celów karania uchybienia obowiązkowi zgłoszenia znacznych kwot środków pieniężnych wwożonych na terytorium tego państwa lub wywożonych z niego, przewiduje poza nałożeniem grzywny administracyjnej, konfiskatę na rzecz państwa niezgłoszonej kwoty przekraczającej 10 000 EUR.

(¹) Dz.U. C 423 z 17.12.2019.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) (Łotwa) w dniu 27 grudnia 2019 r. – SIA „ONDO” / Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

(Sprawa C-943/19)

(2020/C 137/37)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w pierwszej instancji i wnosząca skargę kasacyjną: SIA „ONDO”

Druga strona postępowania: Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta”, zdefiniowane w art. 3 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽¹⁾, stanowi autonomiczne pojęcie prawa Unii Europejskiej?
- 2) Czy koszty z tytułu przedłużenia terminu spłaty kredytu są objęte zakresem pojęcia „całkowity koszt kredytu ponoszony przez konsumenta”, zdefiniowanego w art. 3 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG, w sytuacji takiej jak w niniejszej sprawie, jeżeli postanowienia dotyczące przedłużenia terminu spłaty kredytu stanowią część postanowień i warunków umowy o kredyt uzgodnionych między kredytobiorcą a kredytodawcą?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 133, s. 66.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts)
(Łotwa) w dniu 27 grudnia 2019 r. – AS „4finance” / Patērētāju tiesību aizsardzības centrs**

(Sprawa C-944/19)

(2020/C 137/38)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w pierwszej instancji i wnosząca skargę kasacyjną: AS „4finance”

Druga strona postępowania: Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta”, zdefiniowane w art. 3 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽¹⁾, stanowi autonomiczne pojęcie prawa Unii Europejskiej?
- 2) Czy koszty z tytułu przedłużenia terminu spłaty kredytu są objęte zakresem pojęcia „całkowity koszt kredytu ponoszony przez konsumenta”, zdefiniowanego w art. 3 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG, w sytuacji takiej jak w niniejszej sprawie, jeżeli postanowienia dotyczące przedłużenia terminu spłaty kredytu stanowią część postanowień i warunków umowy o kredyt uzgodnionych między kredytobiorcą a kredytodawcą?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 133, s. 66.